№ 2 лютий 2014

Шкільні новини

*Газета учнівського самоврядування «Шкільний дім»
та педагогічного колективу
Ревнівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ст.*

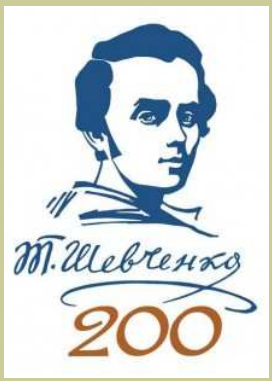

В цьому випуску:

Т.Г.Шевченко на Бориспільщині 1
Мужні люди — поряд 1
Т.Г.шевченко на Бориспільщині 2
Мій Шевченко 2
Шевченко в творчості народного різьб'яра 3
День іменинника 4
Районні змагання з баскетболу 4

Т.Г.Шевченко на Бориспільщині

Відомо, що Тарас Григорович Шевченко неодноразово бував на Бориспільщині (на той час це був Переяславський повіт Полтавської губернії).

Містечко Бориспіль згадується у поемі «Сотник» і повісті «Близнецы».

Тарас Шевченко у 1843-47 роках зупинявся у Тихона Петруся, який був людиною прогресивних погядів і за зв'язки з народниками відбував покарання у Сибірі.

Тарас Григорович любив бувати на Петрусевій леваді у Борисполі, де тепер збудована Борисоглібська церква. Селяни розповіли поетові про бориспільського сотника, що зганьбив честь своєї доньки. Ці життєві факти настільки вразили Шевченка, що стали основою його поеми «Сотник».

«… Од Борисполя недалеко, а буде так, як Борисполь, і досі ще стоїть любенько рядок на вигоні тополь».

Саме ці слова викарбувані на пам'ятному знаку, що на Петрусевій леваді міста.

Одна з тополь дожила до наших днів. Стояла вона на базарі, як свідок далекого минулого.

З документальних джерел відомо, що Тарас Шевченко бував у селі Сулимівка, де й до сьогодні збереглася Покровська церква

Мужні люди — поряд

Кожного ранку учнів нашої школи привозить на уроки шкільним автобусом Микола Степанович Зозуля. Та не всі знають, що він провів 2 роки у військових діях в Афганістані. Весь цей час він служив водієм і перевозив боєприпаси з Термеза до аеродромів. Всього доводилось йому пережити за цей час: напади душманів, обстріли колон, рух по замінованих дорогах, а саме тяжке - втрати друзів-однополчан .Одного разу рухаючись в колоні, машину попереду підірвали душмани. Відкривши дверцята обгорілої машини Микола Степанович побачив як молодий хлопчина випав йому на руки, і помер на його руках. Одного разу влучила бомба влучила в його машину, але на щастя він не був поранений.

Микола Степанович нагороджений медаллю "За бойові заслуги".

Т.Г.Шевченко на Бориспільщині

Свою Україну любіть. Любіть її…Во врем'я люте. В останню тяжкую минуту За неї Господа моліть.
Т.Г.Шевченко

З документальних джерел відомо, що Тарас Шевченко бував у селі Сулимівка, де й до сьогодні збереглася Покровська церква (1622-1626), побудована Гетьманом війська Запорозького Іваном Сулимою.

Легенда розповідає, що Тарас Григорович відпочивав під старезним 650-літнім дубом, що росте у с.Старому

Бориспільський краєзнавець Андрій Зиль пише: «Старожил села Дударків Михайло Васильович Трикоз згадує, що Груздівка (нині вулиця Шевченка) левадами виходила на поле і вела з Борисполя в Гоголів. По ній їхав Тарас Шевченко і на дорозі зупинявся на одному з хуторів, де тепер село Горобіївка. Біля корабельного дуба неподалік с. Займище зупинявся і бачив, як пан Вишневський знущався над кріпаками. Саме враження від побаченого спонукали його написати поезію «Сон» («На панщині пшеницю жала»)».

З листів відомо, що поет хотів побудувати свою хату у селі Рудякові (тоді — Рудяки), Шевченко мав намір купити земельну ділянку у поміщика Д. Трощинського. Троюрідний брат Тараса Варфоломій Шевченко писав йому до Петербурга: «У Трощинського єсть село по лівому берегу Дніпра; називається Рудяки; коло села є ліс, луг; озера кругом лісом пообростали. Я сам ще не бачив, але мені розказував… Григорович, що там такі місця гарні, що, каже, трудно вже їх знайти і понад цілим Дніпром.» На що Тарас Шевченко згодом відписав: «Якщо тобі подобаються оті Рудяки, то возьми в посесію 20 десятин на 25 літ, гарненько поторговавшись з Трощинським, та захожуй будоваться.» (15 травня 1860 р.). Проте купівля не відбулася з причини відмови власника. Не судилося поетові мати свою хату на березі Дніпра.

Мій Шевченко

Нещодавно в нашій школі відбувся конкурс читців віршів Шевченка. Кожен учень повинен був обрати вірш, який найбільше сподобався. Я теж взяла до рук «Кобзар» і сіла перечитувати. І раптом у мене виникло питання: «А який мій Шевченко?»

Спогади перенесли мене у дитинство, коли я вперше познайомилася з поезією Тараса Григоровича «Тече вода з-під явора…». Тоді його ім'я мені ні про що не говорило, але назавжди в моїй душі закарбувалася яскрава картина: великий став, кругом верболіз, а серед нього загубився тендітний кущ калини, що виблискує на сонці червоними кетягами, а стрункий явір нахиляється до неї, ніби хоче обійняти. Від цієї краси на душі ставало затишно і тепло. І з кожним новим знайомством з поезією Кобзаря ця картина ставала все яскравішою. Я уявляла, як палає крайнеба на світанку, розмовляє вітер з гаєм, весна будить чорну землю, сім'я вечеря біля хати під вишнями…

Цього року на заняттях гуртка вокального співу ми розучуємо пісні на слова поета. Кожного разу на душі виникає незрозуміле почуття… Якийсь трепет і в той же час сміливість, ніжність і щирість. Ці почуття стверджують в мені віру в істинну величність могутнього та геніального майстра слова.

Тому мій Шевченко завжди буде для мене взірцем душевної чистоти, вірності, патріотизму та безмежної любові до краси навколишнього світу. І його творчість, і його життя стануть живою водою, яка буде насичувати мою душу теплом, добром, вірою, надією, любов'ю.

Шевченко в творчості народного різьбяра П.П.Верни

Заслужений майстер народної творчості Петро Верна із села Гора Бориспільського району з дитинства любив твори Тараса Шевченка.

Поштовхом до різьблення була невеличка коробочка з портретом Т.Г.Шевченка.

Спочатку вирізав барельєф великого поета, а пізніше – погруддя, яке встановив біля криниці свого двору. Його хата стояла на околиці хутора на шляху на Київ. Тут часто зупинялися проїжджі напувати коней і водночас помилуватися вирізьбленим портретом великого Кобзаря . А чекаючи один одного домовлялися: «Зустрінемося біля Шевченка».

За підрахунками фахівців, П.П.Верна створив

понад 100 високохудожніх фігур, груп, барельєфів. Особливо різноманітне його різьблення на теми творів Т.Г. Шевченка.

Різьбяр ви-різав із дерева понад 30 скульптурних портретів Шевченка та композицій на сюжети його творів: «Кобзар-бандурист», «Мені тринадцятий минало», «Катерина»,

Наші друзі - книжки

В школі не буває нецікавих заходів. Все залежить від того, як їх провести. 27 лютого пройшла перевірка навчальних підручників. На перший поглядзвичайна робоча перевірка. Та ми з учнями 4 класу підійшли до неї з фантазією. Вирішили створити робочу групу у складі: журналіста – Бойко Н.М., операторів шкільних телеканалів “Учнівська правда” (Пасічник Саша), “Справедливість” (Коробейніков Руслан) та телеканалу “Дівочий погляд” (Чмут Анна).

Головний спеціаліст по збереженню підручників Опарієнко І.А. перевіряла та оцінювала стан книжок, журналіст та оператори брали інтерв'ю в учнів. Марценюк Вікторія сказала: “Я бережу підручники, слідкую щоб були обгорнуті.” Григоренко Павло зауважив, що він береже не тільки підручники, а й художні книги. У нього в бібліотеці більше 100 книжок. Кременюк Олександр похвалився, що зберігати книжки йому допомагає мама. Вона підклеює та обгортає підручники.

Для тих учнів, які потребують додаткових занять з української мови, працювали сурдоперекладачі - Шаповал Ілля і Кубрак Єгор. Звичайна перевірка перетворилась на цікаве дійство!.

Адреса
в.Леніна,10
с.Ревне
Бориспільський район
Київська область
08324

телефон:(04595) 37596
факс: (04595) 37663
ел. пошта:
revneschool@ukr.net

Ми на сайті revne-school.kiev.ua

Ревнівська ЗОШ І-ІІІ ступенів

День іменинника

Стало хорошою традицією для учнів 4 класу, останнього числа кожного місяця, святкувати день іменинника.

Перше свято ми провели в кінці січня, на якому вітали Гайдар Марину, Григоренка Павла, та Котика Вадима. Сьогодні, 28 лютого, теж свято. І друзі з радістю вітають Чмут Аню. Звичайно приємно приймати вітання від однокласників, цікаві подарунки від учителя . Та найцікавіше - саме святкування: з іграми, конкурсами, танцями та піснями.

Щасливі усмішки та сяючі оченята іменинників є найкращою оцінкою для тих, хто їх готує - дискжокея Довгаля Вадима та ведучої Бойко Н.М.

Районні змагання з баскетболу

25 лютого відбулися районні змагання з баскетболу в Вороньківській ЗОШ І-ІІІ ступенів. Сюди з'їхалися команди хлопців і дівчат з Ревного, Головурова, Іванкова і Глибокого. Після жеребкування першим випало змагатися команді хлопців Ревного і господарів поля. Запеклою була боротьба за м'яч, але, нажаль для нас, закінчилась перемогою хлопців з Воронькова. Всі інші ігри наших хлопців закінчилися перемогою. А дівчата мали змогу позмагатися тільки з двома командами: Воронькова і Головурова. Перша гра з дівчатами з Головурова закінчилася перемогою нашої команди, а ось з господинями поля прийшлось важкувато – з невеликим відривом перемогла команда дівчат Вороньківської загальноосвітньої школи. Вітаємо наших спортсменів з перемогами і виходом у півфінал, бажаємо успіхів у наступних іграх!